

TRANSILVANIA.

D Stephanus Broderith in opusculo excuso Basileæ simul cum Antonij Bonfinij historia Hungarica, his verbis hanc regionem describit: Transilvania Daciæ olim pars, eius caput Alba Iulia, vel à Iulio Cæsare, vel ab Hiula potius quodam Hunnorum principe, ita dicta. Oppida complura nobilissima, in quibus Cibinium, Brassouia, Colosium, Bistricia, & plura alia, à Germanis, quos nos Saxones appellamus, condita & habitata. In ea sunt Siculi, genus hominum ferox, & bellicosum: inter quos nullus, neque nobilis, neque rusticus, omnes eodem iure censentur, Heluetiorum instar. Transilvania ipsa rerum omnium est feracissima, præcipue auri, argenti, & aliorum metallorum; adhæc salis montani. Equos generat nobilissimos, vino abundat, sed non æque excellenti, ut Hungaria & Sclauonia. Transilvaniam duæ cingunt VValachia, Transalpina & Moldavia: illa Danubio, hæc mari Euxino admota: vtræque cum Transilvania, eam Europæ nunc occupant partem, quæ olim Dacia erat. Sic totus iste tractus Transdanubialis, qui non solum Hungariam vltiorem, sed Transilvaniam quoque cum vtræque VValachia continet, Danubio, montibus Carpathiis, mari Euxino, & rursus eodem Danubio ex omni parte includitur. Hætenus ille.

Sed libet etiam eius descriptionem ex Anton. Bonfinij lib. 1. Decad. 1. rerum Hungaricarum hic adiungere. Trans montes (inquit) Carpathios extrema Daciæ regio ad Axiam fluvium vsque producta, quam nunc Transilvaniam vocant, pecoris, vini, frumenti, item auri & argenti, feracissima; ubi amnes nonnulli aurea ramenta ferunt, auriq; fragmenta quandoque scsquilibralia trahunt, cum montibus sit vndique circumsepta in coronæ speciem. In silvis iubati boues, & vri, ac siluestres etiam equi, vtrisque eorum mira pernicitas: at equi iuba sunt ad terram vsque demissa: domesticis per se est mollis alterno crurum explicatu glomeratio. Regionem hanc habitant Scythæ, partim Saxones, & Daci: mitiores hi, asperiores contra illi. Olim Romanis Sarmaticisque colonis, ante Gothorum & Vnnorum eruptionem, tota Dacia complebatur, &c. Hanc regionem descripsit peculiari libello Georgius à Reichersdorff. Vide etiam Georgium Rithaymerum, Pium 11. in Europæ descriptione, Iohannem Auentinum, & Mart. Cromerum rerum Polonicarum libro 12. Hæc regio vulgò vocatur Sibenburgum & Zipserland, auctore Sebastiano Munstero.

Aliquot Transilvanie locorum nomina, Vngarica, Germanica, & Latina, auctore Sambuco.

Erdel, Simburgen / Dacia ripensis, Pan-
nodacia, Trans. vel Ultrasilvania.
Nagbanya, Aeto stetit / Riuuli domin.
Rudbanya, Rodna.
Besterce, Aosta / Bistritia.
Bonerzyda, Bonispyukh.
Kolofuar, Clausnburg / Claudiopolis.
Offenbanya, Offenburg.
Aprukh, Schtarn.
Samosfalu, Miksdorf.
Buza, Buzaten.
Vorolmarth, Gosperg.
Demeterfalu, Metterdorf.
Tenuisch, Durnen.
Balasfalu, Wasudorf.
Gulafeyruar, Wepanburg / Alba Iu-
lia, Sarmisladia.
Zekluafarhel, Stewmarth.
Kizekmezcu, Abisdorf.
Felsopold, Oberpald.
Ablopold, Aiderpald.
Zazzebes, Millenbach / Zaben.

Holduilagh, Beham.
Apafalu, Apfodorf.
Monera, Donnermarth.
Braniczka, Bernsapp.
Bajjon, Bonisdorf.
Ekemezeu, Pfosdorf.
Zelindes, Stotzeburg.
Nagczur, Spotsepern.
Rihonfalu, Reichersdorf / Regnescit.
Brasso, Crandart / Corona vel Stephano-
polis.
Varhel, Xarmis.
Segeluar, Schesburg.
Zazhalom, Hundertbuhl / Centum colles.
Zarkan, Schirkingen.
Keuhalom, Keps.
Kykelewar, Nihlpurg.
Veczel, Venecia, Vlpia Traiana.
Kerestien mezeu, Avo / Insula Christi.
Muschna, Meschen.
Kakasfalu, Hendorf.
Recze, Garisto.

Iosij, Val. Dobra.
Vizakna, Batzburg.
Barezalagh, Wurtzland / Bercia.
Vaskapu, Epsthor / Pila Getica vel
teribus.
Veuostorn, Aatertuern.
Zakadar, Zaka.
Feketetho, Nigra palus.
Tolmacz, Talmisch.
Aran, Auratus fl.
Zamos, Hamisch / Samosus fl.
Keureuz, Die Krapf / Chrysus fl.
Feier } keureus, } weis vil schwartz
Fekerthe } krepf.
Sebes keureus, die schnel krapf fl.
Maros, Merisch / Marysus fl.
Olt, Die Alth / Aluta, Alutus fl.
Strell, Atrig / Sargetia, vel potius Stri-
getia fl.
Ompay, Die Omp fl.
Haczagh, vel Hathlaag, vallis Sarmis-
vbi fuit ciuitas Sarmisgetusa, &c.

